

Hand-out

Bronwoord: Liefde

Datum: 3 april 2022
Preek: ds. D. Hoolwerf
Hand-out: ds. C.H. Bax

Lees: Efeze 3: 14-21

Voor degenen van wie je houdt bid je, dat kan niet missen. Paulus, zelf mogelijk in de gevangenis te Rome, bidt hier voor de jonge gemeente van Efeze. Hij dankt ook voor hen (Ef. 1:15-16). Hij bidt om de kern, *“opdat Christus door het geloof in uw harten woont.”* Dat er geestelijke groei zal zijn, houvast, zekerheid in het geloof.

Over zijn intense gebed zegt Paulus er zelfs bij: *“Om deze reden buig ik mijn knieën.”*

Hij heeft het dus ook over de gebedshouding; geknield. Dat is de houding van eerbied en diepe verootmoediging. Slechts zelden komt deze uitdrukking in het Nieuwe Testament voor. Is deze gebedshouding bij ons verleden tijd?

Paulus bidt tot de Vader. De grote Heilige God noemt hij Vader! Deze God heeft hij als Vader leren kennen. Zorgzaam, liefdevol, trouw, door het werk van de Here Jezus. *“onze Heere Jezus Christus”* zegt hij. Je hoort er de relatie in, met God de Vader en met de gemeente. Het is niet: ‘de Heere Jezus’; zelfs niet ‘mijn Heere Jezus’, maar *“onze Heere Jezus Christus”*.

Het gebed (voorbede) heeft zin omdat er bij God rijkdom (overvloed!) en kracht (dynamiek!) is vanuit de Heilige Geest. (Vgl. Fil. 3:10) Door die Geest is er inwoning in ons hart en innerlijk mogelijk. Die inwoning van Christus zal tot gevolg hebben dat we in de liefde geworteld en gefundeerd zijn. Let op de ‘stevige’ woorden; wortels en fundament.

Hier spelen twee beelden: een huis (inwoning) en een plant (geworteld).

Paulus bidt dat in de liefde houvast gevonden mag worden. Groeikracht ook, in *“de liefde van Christus.”* Dat is de bijzondere voedingsbodem. Zoals een rank kracht ontvangt uit de wijnstok. Alleen deze bodemsoort is echt vruchtbaar. De liefde van Christus. Vanuit Hem is er geestelijke groei mogelijk. Bij *“geworteld”* kun je denken aan het vermogen om voeding uit de grond te halen. Bij *“gefundeerd”* (‘gegrond’ SV) gaat het meer over diepgang en kracht. Zo kan een boom staande blijven in de stormen, als de wortels diep in de grond zijn doorgedrongen.

Paulus is geraakt door de liefde van Christus en dat geeft hem liefde voor de gemeente van Efeze. Als je je houvast gevonden hebt in de liefde van Christus wil die altijd over/doorstromen. Die liefde heeft effect op de liefde voor de naaste. En in die onderlinge verbondenheid in liefde *“met alle heiligen”* komt er zicht op de grootsheid van die liefde van Christus. We hebben elkaar als gemeente daarvoor nodig. Het individueel beleven van Gods liefde schiet tekort, dat zal altijd te beperkt blijken te zijn.

Sommige verklaarders en vertalers verbinden vers 18 met vers 19 en ik denk dat dat terecht is: *“opdat u ten volle zou kunnen begrijpen, met alle heiligen, wat de breedte en lengte en diepte en hoogte is, namelijk dat u de liefde van Christus zou kennen...”*

Verrassend is dat Paulus hier dan spreekt van vier (!) dimensies. Breedte, lengte, diepte en hoogte. Wij leven driedimensionaal: Lengte, breedte en hoogte. Paulus voegt er diepte aan toe.

Je zou bij de verschillende dimensies die Paulus noemt kunnen denken aan het volgende:

1. De liefde van Christus is breed. Niet alleen gericht op de Joden, maar ook voor niet-joden. Zojuist in het voorgaande Efeze 2:11-3:13 heeft de apostel daar uitgebreid over gesproken.

2. De liefde van Christus is lang. Als je achterom en vooruitkijkt: waar is het begin en het einde? Paulus zegt in Efeze 1:4 dat de gemeente in Christus is uitverkoren voor de grondlegging der wereld. Als je daarover nadenkt dan duizelt het je. De liefde van Christus was er al voordat wij er waren. En die liefde is van eeuwigheid en tot in eeuwigheid; verankerd in de trouw van God, totdat Jezus terugkomt.

3. De liefde van Christus is hoog. Paulus zegt in Efeze 4:8 dat Christus is opgevaren ver boven alle hemelen. Onze Heiland is gezeten aan de rechterhand van Zijn Vader en bidt voor ons! Hij heeft een naam boven alle naam ontvangen. Zo hoog, je kunt er niet overheen! En in Efeze 2:6 staat zelfs dat wij met Christus opgewekt zijn en met Hem gezet zijn in de hemelse gewesten. Er is een open deur naar de hemel, door Christus verworven.

4. En dan de wonderlijke vierde dimensie. De liefde van Christus is diep. Die vierde dimensie mag kennelijk niet ontbreken. Misschien moet je hier wel denken aan de diepte van Gods toorn. De diepte van je schuld voor God. Deze diepe dimensie mag en kan niet in je geloof ontbreken! Maar juist dan is het zo goed dat we mogen weten en geloven dat de Here Jezus Christus is 'neergedaald tot in de aller diepste versmaadheid en angst der hel'. Hij zoekt het verlorene. En daarvoor wil Hij gaan tot het aller diepste punt: de God-verlatenheid aan het kruis. Je kunt zo diep niet zijn gevallen of Gods liefde, de liefde van Christus kan je bereiken.

Paulus weet in zijn gebed dat God bij machte is meer te doen dan hij ooit kan vragen. Daarom kan hij zijn bede afsluiten met een indrukwekkende lofprijzing. Opnieuw komen daarin elementen van het voorgaande terug: kracht, de gemeente, alle geslachten. Zo willen deze Bijbelwoorden ons meenemen naar het hart van het evangelie: de liefde van Christus.

VRAGEN

1. In Efeze 3 vers 14-21 staan in kort bestek geweldige dingen. Wat spreekt jou het meest aan? Bespreek dat eens met elkaar.

2. Paulus bidt voor de gemeente vier maal "*opdat*". Geef van alle vier gebeden eens de kern aan.

3. Gesteld werd: 'Het individueel beleven van Gods liefde schiet tekort, dat zal altijd te beperkt blijken te zijn.' Ben je het daarmee eens? Waarom wel/niet?

4. Hoe kijk je tegen de verklaring/duiding van de vier dimensies aan? Kun je daar wat mee of heb je andere suggesties? Wat vind je van die vierde dimensie?

5. Kan een bepaalde gebedshouding van belang zijn? Hoe speelt dat bij ons/jou een rol?

6. Neem tijd om (zoals Paulus) voor de gemeente te bidden. Wat heeft de gemeente nodig?